

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในงาน ลักษณะงาน และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือข่าย โดยใช้ประชากรทั้งสิ้น 205 คน ซึ่งได้มาจากพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลสมิติเวช สุขุมวิท และโรงพยาบาลสมิติเวชศรีนครินทร์ ครบ 1 ปี ในเดือนมกราคม 2541 และได้รับการตอบแบบสอบถามกลับ 193 คน คิดเป็นร้อยละ 94 ของจำนวนประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 5 ตอน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบวัดระดับความพึงพอใจในงาน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงาน 4) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ 5) แบบประเมินการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยพยาบาลวิชาชีพเป็นผู้ทำแบบสอบถามด้วยตนเอง ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 5 มกราคม ถึง 31 มกราคม 2541 จากนั้นได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาจำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการหาสัมประสิทธิ์การถ่วง (Contingency Coefficient) ทดสอบด้วยไคสแควร์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

สมมติฐานการวิจัยครั้งนี้มี 5 ข้อ ดังนี้

1. อายุ มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลในเครือข่าย
2. ประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือข่าย
3. ความพึงพอใจในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือข่าย

4. ลักษณะงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือสมิติเวช

5. ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือสมิติเวช

สรุปผลการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยคือ พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25-34 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.8 มีประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาล 5-10 ปี และ 3-5 ปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 40.9 และ 33.2 ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในงาน ลักษณะงาน ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร และการปฏิบัติงาน พบว่า

2.1 พยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจในงานโดยรวม ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .42 แต่เมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นว่า ความสำเร็จในหน้าที่การงาน การยอมรับนับถือ และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92 3.65 และ 3.57 ตามลำดับ

2.2 พยาบาลวิชาชีพมีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงานโดยรวม อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .47 แต่เมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นว่า มีเพียงด้านผลป้อนกลับของงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.25

2.3 พยาบาลวิชาชีพมีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.71 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .58 แต่เมื่อพิจารณารายด้านจะเห็นว่า การมีเพียงด้านการยอมรับเป้าหมายอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.43

2.4 พยาบาลวิชาชีพมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .75 และการปฏิบัติงานในแต่ละด้านก็มีระดับการปฏิบัติงานที่สูงเช่นเดียวกัน แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลในเครือสมิติเวช มีการปฏิบัติงานดี มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติ ต้องการคำแนะนำเพียงเล็กน้อย ก็สามารถแก้ปัญหาที่ยากได้

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในงาน ลักษณะงาน และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรกับการปฏิบัติงานตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือสมิติเวช ได้ข้อค้นพบดังนี้

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

3.1.1 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($X^2 = 7.19, p = .62$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

3.1.2 ประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาล ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($X^2 = 10.83, p = .29$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

3.2 ความพึงพอใจในงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($r = .2732$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

3.3 ลักษณะงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($r = .3841$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4

3.4 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($r = .3630$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 5

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย จะนำเสนอเรียงตามลำดับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่าพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี และมีประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาลอยู่ในระหว่าง 5-10 ปี และ 3-5 ปี (จำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 40.9 และ 33.2 ตามลำดับ) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำนวนพยาบาลที่สำนักพยาบาล โรงพยาบาลในเครือ สมิติเวช รวบรวมไว้ว่ามีจำนวนพยาบาลวิชาชีพที่ยังไม่มีประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาลเพียง 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ของพยาบาลวิชาชีพทั้งหมด และทั้งนี้เนื่องมาจากพยาบาลส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วจากโรงพยาบาลในภาครัฐ ประกอบกับโรงพยาบาลในเครือ สมิติเวช สุขุมวิท เปิดดำเนินการมาแล้ว 18 ปี ส่งผลให้อายุส่วนใหญ่ของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในช่วงอายุ 25-34 ปี

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัครี จิตต์ภักดี (2536) มาลีวัล เลิศสาครศิริ และ กิตติยา สมุทรประดิษฐ์ (2538) พรรษา สุขกาล (2538) ที่ศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลเอกชน พบว่า ความพึงพอใจในงานของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในงานด้านความสำเร็จในหน้าที่การงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน พบว่า อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพยาบาลวิชาชีพสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความเชื่อถือไว้วางใจ ยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และผู้ที่มารับบริการ แต่เมื่อพิจารณาความพึงพอใจในงานด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านเงินเดือนและผลตอบแทน และด้านความมั่นคงในการทำงาน พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในภาวะเศรษฐกิจถดถอย ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของโรงพยาบาลเอกชน ต้องเป็นไปอย่างรอบคอบรัดกุมและเน้นการประหยัด การใช้จ่ายอย่างคุ้มค่าในทุก ๆ ด้าน ทำให้ความคล่องตัวในการปฏิบัติงานลดลงบ้าง และอาจมีผลทำให้เกิดความกังวลใจเกี่ยวกับความมั่นคงในงาน

ตอนที่ 3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะงาน พบว่า พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลในเครือสมิติเวช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Roedel และ Nystrom (1988) ที่ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะงานของพยาบาลจำนวน 135 คน จากโรงพยาบาลชุมชนขนาด 200 เตียง ในเมือง Wisconsin พบว่ามีลักษณะงานอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาลักษณะงานรายด้านพบว่า ความมีอิสระในการทำงาน ความหลากหลายของงาน ความมีเอกลักษณ์ของงานและความสำคัญของงานอยู่ในระดับสูง

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนโยบายของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลในเครือสมิติเวช เน้นให้มีการให้การพยาบาลผู้ป่วยแบบองค์รวม โดยสนองความต้องการของผู้ป่วยทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ และให้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานแก่พยาบาลในขอบเขตความรับผิดชอบ ประกอบกับโรงพยาบาลในเครือสมิติเวชให้บริการแก่ผู้ป่วยทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ สามารถให้การรักษายาบาลได้อย่างกว้างขวาง ทำให้งานของพยาบาลมีความหลากหลาย

เมื่อพิจารณาลักษณะงานด้านผลป้อนกลับของงานพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากยังมีการแจ้งผลการปฏิบัติงานให้พยาบาลทราบค่อนข้างน้อย ทำให้พยาบาลไม่ทราบข้อเสนอแนะในการทำงาน ว่าต้องปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาตรงจุดใด

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ พบว่า อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความเต็มใจและความต้องการที่จะรักษาองค์การอยู่ในระดับสูง ซึ่งต่างกับผลงานวิจัยของ จรัสศรี ไกรนที (2539) ที่ศึกษาความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคใต้ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลประจำการอยู่ในระดับปานกลางทั้งโดยรวมและรายด้าน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลในเครือสมิติเวช มีโอกาสได้รับการพัฒนา และฝึกอบรม เนื่องจากทางโรงพยาบาลมีนโยบายส่งเสริมการศึกษาต่อเนื่องของพยาบาล โดยกำหนดให้พยาบาลทุกคนอย่างน้อยจะต้องได้รับการอบรมในเรื่องความรู้ต่าง ๆ เป็นเวลาอย่างต่ำ 10 ชั่วโมงต่อปี ซึ่งจากการศึกษาของ อีระ วีระธรรมสมบัติ (2532) และ จารุณี วงศ์คำแน่น (2537) พบว่า การได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การและจากการที่ลักษณะงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือสมิติเวช ตามความคิดเห็นของพยาบาลพบว่า มีอิสระในการทำงาน มีความหลากหลายของงาน มีเอกลักษณ์ของงาน และมีความสำคัญองงาน อยู่ในระดับสูง เพราะเมื่อพยาบาลได้ทำงานที่มีลักษณะงานที่ดี จะทำให้มีความสนใจ ตั้งใจทำงาน และจะเป็นผู้ที่มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ สอดคล้องกับการศึกษาของ สอาด วงศ์อนันต์นนท์ (2538) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ลักษณะงาน ประสิทธิภาพการทำงาน บทบาททางวิชาชีพกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ พบว่าอยู่ในระดับสูง ทั้งโดยรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัมเรศน์ ชาวสวนกล้วย (2534) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการในโรงพยาบาล สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย และของ เขมารดี มาสิงบุญ (2535) ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของพยาบาลประจำการ ในโรงพยาบาลของรัฐ สังกัดกรุงเทพมหานคร จากการประเมินของหัวหน้าหอผู้ป่วยพบว่า ความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาล

ประจำการอยู่ในระดับสูง แต่ต่างกันตรงที่ การวิจัยครั้งนี้พยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลในเครือ สมิติเวช เป็นผู้ประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง

จากความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือ สมิติเวช ที่มีต่อระดับ การปฏิบัติงานของตนเอง อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องมาจากส่วนใหญ่ของพยาบาลที่ปฏิบัติงาน ในโรงพยาบาลในเครือ สมิติเวช จะมีประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาลแล้ว 5-10 ปี และ 3-5 ปี โดยมีจำนวนใกล้เคียงกันร้อยละ 40.9 และ 33.2 ตามลำดับ ซึ่งถือว่ามีความ เชื่อว่าชาญพอสมควร อาจทำให้พยาบาลคิดว่างานที่ปฏิบัติอยู่นี้เขาพอใจในความสามารถ ของเขา ที่สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ แต่ผู้บริหาร ควรที่จะใช้การประเมินการปฏิบัติงานทั้งจากผู้บังคับบัญชาและจากการประเมินตนเอง มา ประกอบการพิจารณาเพื่อจะได้ผลการประเมินที่ชัดเจน น่าเชื่อถือมากขึ้น

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความพึงพอใจในงาน ลักษณะงาน และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรกับการปฏิบัติงาน

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคล

5.1.1 อายุ

จากผลการวิจัยพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน ของ พยาบาลวิชาชีพ ($\chi^2 = 7.19, p = .62$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก โรงพยาบาลในเครือ สมิติเวชเป็นโรงพยาบาลเอกชน โดยทั่วไปการทำงานในภาคเอกชน ส่วนใหญ่จะคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเป็นหลัก นั่นคือ การปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ จะดี หรือไม่ ไม่ได้ขึ้นกับการมีอายุที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ปฏิบัติงานในทุกกลุ่มอายุจะต้องพยายาม ปฏิบัติงานให้ดีที่สุดไม่ว่าอยู่ในช่วงอายุใด

5.1.2 ประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาล

จากผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์การทำงานวิชาชีพพยาบาล ไม่มี ความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($\chi^2 = 10.83, p = .29$) ซึ่งไม่เป็นไป ตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากประสบการณ์ส่วนใหญ่ของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือ สมิติเวชอยู่ในช่วง 5-10 ปี สำหรับพยาบาลแล้ว การทำงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป ถือว่าเป็นผู้มีทักษะความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานใกล้เคียงกัน จึงไม่มีความแตกต่าง กันในการปฏิบัติงาน นั่นคือการทำงานในระดับต่าง ๆ ไม่ขึ้นกับการมีประสบการณ์การ ทำงานวิชาชีพพยาบาลที่แตกต่างกัน

5.1.3 ความพึงพอใจในงาน

จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($r = .2732$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรณวิไล จันทราภา และคณะ (2533) ที่ศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพยาบาลในประเทศไทย สุมนธา สิทธิพงษ์สกุล (2527) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับความสามารถในการปฏิบัติงานของพยาบาลเยี่ยมบ้าน ประชิต ศราภพันธุ์ (2532) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงาน ความเครียดในงาน ภูมิหลังกับความสามารถในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหอผู้ป่วย และ Graf (1992) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของพยาบาลตามการรับรู้ของตนเอง

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อพยาบาลมีความพึงพอใจในงาน จะมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน โดยแสดงออกด้านพฤติกรรมที่มีความกระตือรือร้น อดทน ตั้งใจทำงาน มีความรับผิดชอบ ประกอบกับผู้บริหารพยาบาลในเครือสมิติเวช มีนโยบายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพและสวัสดิภาพของพนักงาน ทำให้พนักงานเกิดความตั้งใจร่วมมือกันปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อย่างราบรื่น

5.1.4 ลักษณะงาน

จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($r = .3841$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Roedel และ Nystrom (1988) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างงานของพยาบาลกับความพึงพอใจในงานจากจำนวนพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชนในเมือง Wisconsin และ True (1993) ที่ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านองค์การที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ว่างานนั้นมีคุณค่าความพึงพอใจในงานและการปฏิบัติงานของพยาบาลโดยศึกษาในพยาบาลวิชาชีพจำนวน 201 คน ในโรงพยาบาลที่มีโรงเรียนแพทย์

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อพยาบาลรับรู้ว่างานที่ตนเองปฏิบัติอยู่มีลักษณะงานที่ดี พยาบาลจะเกิดความรู้สึกตื่นตัว เพราะเป็นการท้าทายความสามารถในการทำงาน ทำให้มีแรงจูงใจอยากจะทำงาามากขึ้น ประกอบกับผู้บริหารมีนโยบายการให้การดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม ทำให้พยาบาลสามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างครอบคลุม มีอิสระในการ

ทำงานในขอบเขตความรับผิดชอบ ทำให้พยาบาลต้องมีความตื่นตัว สนใจหาความรู้และฝึกปฏิบัติอยู่เสมอ ส่งผลให้พยาบาลมีระดับการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น

5.1.5 ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร

จากผลการวิจัยพบว่า ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ ($r = .3630$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ McCloskey และ McCain (1988) ที่ศึกษาพยาบาลวิชาชีพจำนวน 300 คน ที่อยู่ในช่วง 1 ปีแรกของการทำงานว่ามีตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงาน Meyer และคณะ (1989) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรกับการปฏิบัติงานโดยศึกษาในผู้บริหารระดับต้นของบริษัทผลิตอาหารจำนวน 114 คน และ True (1993) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ว่างานนั้นมีคุณค่า ความพึงพอใจในงาน และการปฏิบัติงานของพยาบาลโดยศึกษาในพยาบาลวิชาชีพจำนวน 201 คน ในโรงพยาบาลที่มีโรงเรียนแพทย์

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพยาบาลที่มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรจะมีความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมเป็นเจ้าขององค์กรด้วย ทำให้เกิดความพยายามที่จะทุ่มเทความสามารถ กำลังกายและกำลังใจที่จะช่วยให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นั่นคือพยาบาลที่มีความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรจะเป็นผู้ที่มีการปฏิบัติงานดี และจากสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ผู้บริหารได้มีการชี้แจง อธิบายให้พนักงานทราบถึงสถานภาพของโรงพยาบาล พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการลดค่าใช้จ่าย และใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุด ทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่ามีส่วนร่วมเป็นเจ้าของโรงพยาบาลด้วย เพราะถ้าโรงพยาบาลไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ พนักงานก็ไม่สามารถที่จะปฏิบัติงานต่อไปได้อีก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาพบว่า ความพึงพอใจในงาน ลักษณะงาน และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กรกับการปฏิบัติงานตามการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลในเครือสมิติเวช มีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสรุปข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรดังนี้

1. ควรสนับสนุนหรือหาทางพัฒนาให้พยาบาลวิชาชีพมีความพึงพอใจในงานและความยึดมั่นผูกพันต่อองค์กร
2. ควรสร้างหรือคงไว้ซึ่งลักษณะงานที่ดี ได้แก่ ความมีอิสระในการทำงาน ความหลากหลายของงาน ความมีเอกลักษณ์ของงานและความสำคัญของงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. รูปแบบการบริหารที่สร้างความมั่นใจให้กับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลเอกชน
2. รูปแบบในการปฏิบัติงานที่จะเพิ่มระดับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ